

Loesje

Eenakter uitstekend geschikt voor locatietoneel

door

LIEKE FABER DE GROOT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOESJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIEKE FABER DE GROOT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Thea - vrouw des huizes, 40 jaar

Simon - haar man

Sylvie - een oude studievriendin

Govert - een oude studievriend, getrouwd met Sylvie

DECOR:

Terras achter een huis.

Thea komt naar buiten met een blad koffiekopjes, Simon erachteraan.

SIMON: Hoe haal je het in je hoofd om te vragen of ze nog koffie willen.

Als ze niks meer krijgen gaan ze misschien eindelijk weg.

THEA: Je stelt je echt aan. Zo erg zijn ze niet.

SIMON: Zo erg zijn ze wel. Ze praten alleen maar over zichzelf. Als één van ons er eens tussenkomt en iets over Joris, Willem of Luuk wil vertellen beginnen ze meteen weer over hun kleine Marijke. En over Loesje zwijgen we maar helemaal.

THEA: Ze weten gewoon niet hoe ze daarmee om moeten gaan. Voor ons is de dood van Loesje een deel van ons leven geworden, voor hun is het iets engs. Dat hebben toch wel meer mensen.

SIMON: Ja, maar bij hun kan ik het niet uitstaan. Ze hebben het alleen maar over hun eigen kleine meisje. Ik wil het over Loesje hebben. Over m'n eigen kinderen.

THEA: Ik vind echt dat je overdrijft. Zij praat inderdaad graag over zichzelf, maar hij valt wel mee. Hij heeft me al verschillende complimentjes over het eten gemaakt, dus hij is best aardig.

SIMON: Hij zit gewoon met je te sjansen!

THEA: *(lacht)* Ach, hou toch op. Dat stelt allemaal niks voor. Je gaat toch niet met een ander sjansen als je zelf zo'n vrouw hebt.

SIMON: Je geeft ze een kop koffie en dan heb je hoofdpijn en vraagt of ze willen vertrekken.

THEA: Ik ben gek! Zeg zelf maar dat je hoofdpijn hebt. Een cognacje bij de koffie is wel lekker. Haal jij de fles en de glazen.

SIMON: Ik denk er niet over.

THEA: Volgens mij ben jij gewoon jaloers.

SIMON: Nee. Ik heb hoofdpijn.

THEA: Dan pak je zelf een aspirientje en voor ons haal je de cognac. NU!
(Sylvie komt naar buiten en Simon verdwijnt snel achter haar het huis in)

SYLVIE: O meid, wat hebben jullie een bééldige tuin! Veel kleiner dan die van ons, maar wel bééldig. Die groene wand daar en dan die boom erbovenuit. Zeker veel zon overdag.

THEA: Hij ligt op het zuiden, ja.

SYLVIE: Knappe tuinman, hoor.

THEA: Ik doe het zelf.

SYLVIE: Zelf! Meid! Dat je dat kunt.

THEA: Wil je je koffie zwart of moet er iets in?

SYLVIE: Suiker en melk. Ik haat zwarte koffie, werkelijk niet te drinken.
(Govert en Simon komen naar buiten, Simon draagt glazen en een fles cognac)

SYLVIE: Govert, lieverd, kijk eens naar de tuin. Dat doet Thea allemaal zelf. Wat heb je trouwens een enig servies, meid.

THEA: Mooi hè. Dat hebben we gekregen toen we twaalf en een half jaar getrouwd waren. Dat wil zeggen, toen hebben we het begin gemaakt.

SIMON: Ja. Da's een meerjaren project. Ik krijg plotseling een helse hoofdpijn. Vinden jullie het erg om-

GOVERT: *(kijkt onder het kopje)* Een Wedgewood. Verdomd als het niet waar is. Zeg, dat heb jij toch ook nog eens gehad?

SYLVIE: Dit toch niet, lieverd?

GOVERT: Absoluut. Je hebt het na een paar maanden toch aan je zus gegeven die op kamers ging.

SYLVIE: Lieverd, die dingen weet jij je toch altijd veel beter te herinneren.

GOVERT: En zij heeft het weer geschonken aan een bijstandsvrouw *(lacht)* die zocht serviesgoed om kapot te gooien.

SYLVIE: Daar weet ik nou absoluut allemaal niks meer van. Wel een goed idee trouwens. Misschien gooi ik m'n servies ook wel tegen de muur als ik weer een nieuw koop.

SIMON: Jongens, ik heb werkelijk een helse hoofdpijn. Vinden jullie het heel erg om er zo een eind aan...

SYLVIE: *(hem onderbrekend)* Neem een paracetamolletje. Helpt acuut.

GOVERT: Daarna heb je dat groene gekocht met die grote aardbeien erop, Sylvie heeft een serviestik. Verdomd als het niet waar is. Er staat bij ons geregeld een nieuw servies in de kast.

SYLVIE: Als we nou geweten hadden dat jullie dit ook hadden dan...

THEA: *(haar onderbrekend)* Wat wil jij in de koffie, Govert?

GOVERT: Zwart graag. Zeg, Thea, ik heb werkelijk heerlijk gegeten.

SIMON: Ja, dat zei je net ook al. Maar het eten is op en het wordt al laat en ik heb hoofdpijn dus.....

SYLVIE: *(pakt tasje)* Hier. Ik heb er wel één. Binnen een kwartiertje ben je er van af. *(geeft pilletje)*

SIMON: Ja. Ik haal even een glaasje water. *(af)*

GOVERT: Zeg, verdomd vervelend, zo'n hoofdpijn. Sinds de geboorte van Marijke heeft Sylvie er ook last van. Hè Syl. Het is ook zo razend druk met zo'n kleine.

SYLVIE: Ja. En vooral die van ons. Een enig kind, heel rustig maar echt een meid. Meisjes zijn toch... ja, hoe zal ik het zeggen...

GOVERT: Slimmer zou ik zeggen, geraffineerder. Verdomd als het niet waar is, ze weten je al te verleiden als ze in de wieg liggen.

SYLVIE: Jij hebt natuurlijk alleen maar jongens, dus je kunt dat niet echt vergelijken, maar een meisje is zo heerlijk aanwezig, zo dwingend.

THEA: Maar wij hebben wel een meisje. Loesje toch?

SYLVIE: Och, lieverd, heb jij net nog bij Marijke gekeken?

GOVERT: Ja. Ze slaapt.

SYLVIE: Sorry dat ik je even onderbrak, maar je zou toch bijna vergeten dat we haar bij ons hebben. Ze is zo rustig en zo makkelijk. Dan is het toch heerlijk om een kind te hebben. Vind je ook niet? *(Simon komt op met een foto en hangt die op het terras aan de wand)*

SIMON: Kijk, dit is nou Loesje. Is ze niet mooi. Is ze niet prachtig.
(stilte)

SIMON: Dit is onze lievelingsfoto. Ze hangt altijd in de kamer, maar ik dacht kom, laat ik haar vandaag eens op het terras hangen. Ja. Waarom zou ik haar vandaag niet op het terras hangen. Vertel. Wat vinden jullie ervan? *(ongemakkelijke stilte)*

THEA: Ze hangt daar mooi, Simon. Ja. Ik vind dat ze daar heel mooi hangt.

SYLVIE: O ja. Enig. Werkelijk enig. Govert, lieverd, vind je ook niet?

GOVERT: Absoluut. Absoluut. Heel mooi. Verdomd als het niet waar is. Heel mooi.

SYLVIE: Dat heeft Marijke nou ook. Die kun je werkelijk overal neerhangen. Overal hangt ze mooi. Hè, lieverd. Zo is het toch?

GOVERT: Zo is het, zeg. Verdomd als het niet waar is. Zo is het precies.

SIMON: Oké, waar hadden jullie het over? Iets wat ik nog moet weten? Wie nog koffie? Iemand nog koffie?

SYLVIE: Ik heb nog.

SIMON: Geen probleem. Ik schenk gewoon bij. *(schenkt driftig koffie in en knoeit daarbij over de kleren van Sylvie)* Hoeps. Een beetje ernaast.

SYLVIE: Getsie, Simon. Wat onbehouden.

SIMON: Een klein beetje koffie op je kleren mag de pret niet drukken. Kom hier. Deze keer in je kopje. *(knoeit weer)*

SYLVIE: Simon. Je doet het expres.

GOVERT: Het is de hoofdpijn. Sylvie knoeit ook altijd koffie als ze hoofdpijn heeft.

THEA: *(pakt de koffiepote)* Zal ik het maar even van je overnemen, Simon?

SYLVIE: Mag ik even naar de badkamer. Koffievlekken moeten zo snel mogelijk uit je kleren. Dit is nog geen goedkoop bloesje ook niet. *(loopt meteen naar binnen)*

THEA: Zal ik even meelopen?

GOVERT: Laat haar maar. Sylvie kennende vindt ze het wel alleen.

SIMON: Dat lijkt mij ook. Ik zal meteen even nieuwe koffie gaan zetten. Het gaat hard vanavond. *(pakt het overstroomde kopje en de koffiepote van Thea en gaat naar binnen)*

GOVERT: *(stilte)* Ze hebben het nooit erg kunnen vinden samen.

THEA: Nee? *(stilte)*

GOVERT: Zeg wat leuk dat we elkaar weer eens zien. Het was toch een te gekke tijd, hè, dat eerste jaar op de universiteit. Die groep die we toen hadden. Verdomd als het niet waar is. Absoluut geweldig.

THEA: Ja. Dat was een mooie tijd.

GOVERT: Dat jullie toen samen weg gingen verbaasde ons allemaal.

THEA: Waarom, we hadden geen keus. Ik was zwanger.

GOVERT: God ja, zeg. Het kan raar lopen in het leven. Zomaar zwanger. Hoe is het mogelijk. Wie maakt dat tegenwoordig nou nog mee, zeg.

THEA: Hoezo?

GOVERT: Sylvie was al over de vijfendertig en als je dan een kind neemt, gaat dat allemaal niet meer zo soepeltjes natuurlijk.

THEA: Nee... nee.

GOVERT: Het euvel was voornamelijk het zwanger worden op zich. We hebben allebei een heel druk leven en op deze leeftijd is het zwanger worden bijna niet meer mogelijk zonder interventie van de medische middelen.

THEA: O.

GOVERT: We moesten echt onze agenda's naast elkaar leggen om te zien of we nog samen een gaatje konden vinden.

THEA: Goh.

GOVERT: Uiteindelijk is Sylvie maar steeds alleen naar het ziekenhuis gegaan. Het was zo onnoemelijk moeilijk plannen, zeg. En gelukkig is ze een sterke vrouw. Ze kon het goed aan alleen en zo kostte het de minste tijd.

THEA: Ja... ja...

GOVERT: En verdomd als het niet waar was, op een dag was ze zwanger, zeg. Marijke, een geweldige verrijking van ons leven. Dat hebben we nooit beseft voor ze er was.

THEA: Dat is ook moeilijk in te schatten van te voren.

GOVERT: Goh, zeg, en dan te bedenken dat ik het altijd maar lastig vond. Al die kinderen.

THEA: Hebben jullie daarom nooit meer iets van je laten horen?

GOVERT: Bijvoorbeeld, bijvoorbeeld. Maar verdomd als het niet waar is, sinds Marijke geboren is heeft Sylvie het opeens weer vaak over jullie.

THEA: Ik zie het verband niet.

GOVERT: Misschien is het vanwege het kindje dat jullie...

THEA: *(hem fel onderbrekend)* Loesje heet ze.

GOVERT: Ja, ja, dat weet.....Tja.....Ik denk..... Het is voor ons beiden nu..... Nou ja....

THEA: *(gaat voor de foto staan, Govert komt er later achter staan en kijkt ook naar de foto)* Ik weet wel dat iedere ouder zijn eigen kind het mooiste vindt, maar Loesje is echt mooi. Loesje is het mooiste en

liefste kind dat er ooit op de wereld geweest is. *(Sylvie komt op met een natte vlek in haar bloes waar ze de koffie heeft verwijderd, kijkt naar Thea en Govert)* Alles aan Loesje was uniek. Ze was een...

SYLVIE: *(onderbreekt Thea)* Ik geloof dat het er wel een beetje uit is. En Govert, lieverd, ik heb ook nog even bij Marijtje gekeken. *(Govert en Thea reageren niet, kijken alleen naar de foto)* Lieverd, ik zeg dat ik net nog even bij Marijtje gekeken heb.

GOVERT: *(geïrriteerd)* Marijke is het. Marijke heet ze. *(tegen Thea)* We hebben expres een naam uitgezocht die we niet konden verkleinen. We wilden heel bewust niet verkleinen. En verdomd als het niet waar is, sinds haar geboorte noemt Sylvie haar Marijtje. *(steeds heftiger)* Hoor je dat: Marijtje. *(tegen Sylvie)* Ik wil niet dat je Marijtje zegt!

SYLVIE: Wat bezielt jou ineens? Zo noemen we haar allebei toch wel eens. Overigens, Govert, het is vandaag jouw beurt om haar in de gaten te houden, dus krijg ik wel extra punten.

GOVERT: Je houdt ze maar bij.

SYLVIE: Doen Simon en jij dat nou ook, met punten? Of hebben jullie een ander systeem?

THEA: Punten? Wat voor punten?

SYLVIE: Ja. Govert en ik hebben naar aanleiding van de geboorte van Marijke...

GOVERT: ...Marijtje, zoals haar moeder haar ook wel noemt...

SYLVIE: Hou jij nou even je mond, lieverd. Wij hebben naar aanleiding van de geboorte van Marijke een puntensysteem ontwikkeld. Zo kunnen we zien of we wel een eerlijke verdeling hebben in de zorg.

GOVERT: Ja, kijk. Voor mij is het puur een feitelijke registratie van de zorgverdeling die te raadplegen is in noodgevallen, maar Sylvie is gewoon bang dat anders alles op haar schouders komt.

SYLVIE: Zo gek is dat toch niet. Je hoort zo vaak dat het altijd de moeder is die voor de kinderen moet zorgen. Ik werk toch ook full-time. Dat kind hebben we samen gewild, dus moeten we er ook samen voor zorgen. *(Simon komt op met kan verse koffie)*

THEA: Die punten. Hoe werkt dat dan precies?

SIMON: Ha. gaan we een spelletje doen? Nog iemand koffie of gaan jullie liever naar huis?

SYLVIE: Ik schenk zelf wel in.

SIMON: Ja, je bloes is nou toch nat.

GOVERT: Zeg, geef mij maar alleen de cognac.

THEA: Simon. Sylvie en Govert hebben een manier gevonden om de taakverdeling omtrent Marijke gelijk op te laten gaan.

SIMON: Zo. Interessant. Interessant.

GOVERT: Kijk, het komt erop neer dat zodra iemand iets doet met, of

voor Marijke, hij punten krijgt en iedere week wordt bijgehouden wie hoeveel punten heeft verdiend.

THEA: Wat slim, zeg.

SIMON: Leuk. Ja. Heel leuk. En hoe is de stand?

SYLVIE: Het gaat om het principe. Kijk. Als jullie uit elkaar gaan, wie krijgt dan de kinderen?

THEA: Dat weet ik niet.

SIMON: Gaan wij uit elkaar?

SYLVIE: Ik bedoel bij wijze van spreken.

THEA: Maar als je weet dat je nooit uit elkaar gaat, dan hoef je daar toch ook niet over na te denken.

SIMON: En mocht het zo zijn, ik werk full-time, dus lijkt het me logisch dat Thea dan voor de kinderen zorgt.

GOVERT: Ja, zeg, dat zou ik dus niet pikken. Ik zorg net zoveel voor Marijke als zij dus, verdomd als het niet waar is, ik heb net zoveel recht op haar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto